

Ромашко Ольга Миколаївна

*кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри обліку та оподаткування
Державний торговельно-економічний університет*

Romashko Olha

*Candidate of Economic Sciences, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Accounting and Taxation
State University of Trade and Economics
ORCID: 0000-0003-3466-3489*

DOI: 10.25313/2520-2294-2025-2-10686

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА ЩОДО ФІНАНСОВИХ ВИТРАТ ПІДПРИЄМСТВА

ACCOUNTING POLICY ON FINANCIAL EXPENSES OF THE ENTERPRISE

Анотація. Вступ. Фінансові витрати є важливим елементом ефективного функціонування підприємства, оскільки вони пов'язані з операційною та інвестиційною діяльністю, впливають на вартість капіталу підприємства та його фінансову стійкість. В умовах високих кредитних ставок, валютної нестабільності та обмеженого доступу до міжнародних фінансових ринків в Україні фінансові витрати підприємств набувають особливої ваги. Відображення цих витрат у бухгалтерському обліку регламентується національними та міжнародними стандартами обліку та фінансової звітності, водночас відсутність єдиного підходу ускладнює розробку ефективної облікової політики.

Мета. Метою дослідження є розробка методологічних підходів та рекомендацій формування облікової політики щодо фінансових витрат з врахуванням національних та міжнародних стандартів бухгалтерського обліку та фінансової звітності.

Матеріали і методи. Для досягнення мети дослідження використано нормативно-правові акти України, стандарти бухгалтерського обліку (НП(С)БО, МСБО, МСФЗ), публікації провідних вітчизняних та зарубіжних науковців, консультативні публікації. Методологічною основою є аналітичний та порівняльний методи, що дозволили визначити основні аспекти класифікації фінансових витрат, підходи до їх визнання та відображення в Наказі про облікову політику.

Результати. Встановлено, що фінансові витрати включають витрати на обслуговування боргових зобов'язань (відсотки за кредитами, банківські комісії) та інші фінансові витрати, які є важливими для оптимізації фінансових потоків. Виявлено, що відсутність спеціального стандарту в МСБО ускладнює узгодженість тлумачення фінансових витрат та їх класифікацію. У національних стандартах обліку ключову роль відіграють НП(С)БО 16 «Витрати» та НП(С)БО 31 «Фінансові витрати». Запропоновано відображати в обліковій політиці перелік тих витрат, які підприємство відносить до складу фінансових, що сприяє кращій систематизації інформації, та на цій основі обґрунтовано необхідність деталізації субрахунків у обліковій політиці для підвищення прозорості та точності відображення фінансових витрат. Розглянуто особливості та аспекти визнання фінансових витрат, які визначають облікову політику підприємства, зокрема стосовно визначення кваліфікаційного активу, критеріїв та порядку капіталізації фінансових витрат.

Перспективи. Результати дослідження можуть бути використані підприємствами, особливо у частині розробки рекомендацій щодо облікової політики стосовно фінансових витрат. Подальші дослідження можуть зосередитися на адаптації міжнародного досвіду мінімізації та уникнення фінансових витрат для підвищення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств.

Ключові слова: фінансові витрати, облікова політика, фінансова звітність, капіталізація, кваліфікаційний актив.

Summary. Introduction. Financial expenses are a crucial element of effective enterprise functioning as they are linked to operational and investment activities, influence the company's capital cost, and affect its financial stability. Under the conditions of high credit rates, currency instability, and limited access to international financial markets in Ukraine, financial expenses of enterprises become particularly significant. The reflection of these expenses in accounting is regulated by national and international accounting and financial reporting standards; however, the lack of a unified approach complicates the development of effective accounting policies.

Aim. The aim of the study is to develop methodological approaches and recommendations for forming accounting policies regarding financial expenses, considering national and international accounting and financial reporting standards.

Materials and Methods. To achieve the study's aim, regulatory legal acts of Ukraine, accounting standards (NAS, IAS, IFRS), publications by leading domestic and foreign researchers, and advisory publications were used. The methodological foundation comprises analytical and comparative methods, which allowed for identifying the main aspects of financial expense classification and approaches to their recognition and representation in the Accounting Policy.

Results. The study established that financial expenses include costs related to servicing debt obligations (interest on loans, bank fees) and other financial expenses, which are essential for optimizing financial flows. It was revealed that the absence of a specific standard in IAS complicates the consistency of interpreting financial expenses and their classification. In national accounting standards, NAS 16 «Expenses» and NAS 31 «Financial Expenses» play a key role. The study proposed reflecting in the accounting policy a list of expenses that the enterprise classifies as financial, which promotes better systematization of information. Based on this, the need for sub-account detailing in the accounting policy to enhance the transparency and accuracy of financial expense representation was substantiated. The features and aspects of recognizing financial expenses that determine the accounting policy of the enterprise are considered, in particular regarding the definition of a qualifying asset, criteria and procedure for capitalizing financial expenses.

Perspectives. The results of the study can be utilized by enterprises, particularly in developing recommendations for accounting policies related to financial expenses. Future research may focus on adapting international experience in minimizing and avoiding financial expenses to enhance the competitiveness of domestic enterprises.

Key words: financial expenses, accounting policy, financial reporting, capitalization, qualifying asset.

Постановка проблеми. Формування ефективної облікової політики є важливим завданням для сучасних підприємств, оскільки воно прямо впливає на прозорість інформації, якість фінансової звітності, управління витратами та фінансову стійкість компанії. В умовах високих кредитних ставок, валютної нестабільності та обмеженого доступу до міжнародних фінансових ринків в Україні проблема оптимізації фінансових витрат стає особливо актуальною. Попри наявність національних та міжнародних стандартів бухгалтерського обліку відсутність єдиного підходу до визнання та класифікації фінансових витрат ускладнює їхнє адекватне відображення у звітності.

Дослідження свідчать, що фінансові витрати мають суттєвий вплив на ключові показники діяльності підприємства, включаючи вартість капіталу та конкурентоспроможність. Високі фінансові витрати знижують рентабельність і операційну ефективність компаній, що особливо важливо в умовах нестабільності економіки країни. Однак менеджмент підприємств часто не усвідомлює значення адаптивної облікової політики для мінімізації фінансових витрат і оптимізації фінансових потоків.

Належно сформована облікова політика щодо фінансових витрат повинна забезпечити чітку організацію їх аналітичного і синтетичного обліку, а також їх належне відображення у фінансовій звітності. Основна мета облікової політики полягає у створенні порівнянності показників між різними компаніями через стандартизацію підходів, що також сприяє прийняттю обґрунтованих управлінських рішень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Дослідженню особливостей та змісту облікової політики підприємств присвячено наукові публікації багатьох вітчизняних та зарубіжних науковців. Зокрема, Дмитренко А. визначає облікову політику ключовим інструментом для досягнення фінансового

успіху та стійкості підприємства та підкреслює невідомість питань специфіки облікової політики для різних суб'єктів господарювання та об'єктів обліку [1, с. 179]. Замлинський В. А., Волошина О. В., Степаненко С. В. відзначають взаємозв'язок облікової політики та економічної безпеки та підкреслюють їх важливість в системі управління підприємством [2]. Годнюк, І., та Шевчук, Н. розкриваючи важливість, сутність й послідовність розробки облікової політики підприємствами України та доводять доцільність врахування особливостей діяльності, наявність впливу на ефективність та результативність їх функціонування та причини зміни облікової політики в умовах воєнного стану [3]. Чижевська Л. В., Поліщук, І. Р., Сарган, С. С. відзначають, що головним завданням облікової політики є забезпечення суб'єктів господарської діяльності альтернативними методами обліку окремих об'єктів, а основними факторами, що впливають на вибір облікової політики, визначено особливості підприємства, такі як його форма власності, вид діяльності, масштаб, оподаткування та стратегія розвитку [4].

Формування облікової політики охоплює широкий спектр об'єктів, щодо яких законодавство передбачає варіативність методів обліку. Одним із таких об'єктів є фінансові витрати, значення яких для ефективної діяльності підприємства є суттєвим. Дослідження підтверджують, що фінансові витрати мають значний вплив на вартість капіталу та ринкову вартість підприємства, оскільки високий рівень фінансових витрат знижує цінність компанії [5; 6]. Високі витрати на фінансову діяльність негативно впливають на інвестиційну діяльність та конкурентоспроможність компанії [7], а також знижують операційну ефективність через вплив на рентабельність [8]. Не дивлячись на те, що обліково-аналітичне забезпечення допомагає оптимізувати фінансові

витрати, аналізувати ефективність використання позикових коштів, приймати обґрунтовані управлінські рішення, формування облікової політики щодо фінансових витрат підприємств залишається недостатньо дослідженим.

Мета. Метою дослідження є розробка методологічних підходів та рекомендацій формування облікової політики щодо фінансових витрат з врахуванням національних та міжнародних стандартів бухгалтерського обліку та фінансової звітності.

Матеріали і методи. Для досягнення мети дослідження використано нормативно-правові акти України, стандарти бухгалтерського обліку (НП(С) БО, МСБО, МСФЗ), публікації провідних вітчизняних та зарубіжних науковців, консультативні публікації. Методологічною основою є аналітичний та порівняльний методи, що дозволили визначити основні аспекти класифікації фінансових витрат, підходи до їх визнання та відображення в Наказі про облікову політику.

Виклад основного матеріалу дослідження. Будь-який суб'єкт господарювання незалежно від форми власності та виду діяльності, прагне отримати позитивний фінансовий результат для забезпечення безперервності функціонування та конкурентоспроможності на ринку. Формування інформації про доходи та витрати підприємств в бухгалтерському обліку регламентується відповідними стандартами. Для суб'єктів господарювання, які:

- дотримуються національних стандартів обліку, застосовуються положення НП(С)БО 15 «Дохід» та НП(С)БО 16 «Витрати».
- ведуть облік відповідно до міжнародних стандартів фінансової звітності, діють норми МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами».

Зауважимо, що спеціального стандарту для визнання та відображення витрат у МСБО не розроблено. Таким чином, для узагальнення інформації про витрати, міжнародні стандарти передбачають використання інших положень, які встановлюють критерії визнання доходів та витрат для певних господарських операцій. Водночас, оскільки фінансовий результат визначається окремо для кожного виду діяльності, підприємства також застосовують вимоги окремих НП(С)БО, які стосуються саме конкретних доходів і витрат.

Так, НП(С)БО 1 визначає, що крім основної та операційної діяльності підприємство може здійснювати фінансову діяльність. Фінансова діяльність охоплює операції, «які призводять до зміни розміру і складу власного та позикового капіталу підприємства» [9]. Тобто, фінансовою є діяльність, яка пов'язана зі змінами структури власного й позикового капіталу підприємства у зв'язку із залученням позикових коштів, сплатою відсотків за ними, а також одержані відсотки, дивіденди тощо. Як і будь-яка діяльність, фінансова передбачає отримання доходів, витрат та фінансових результатів й відображення їх у звітності

з періодичністю, залежно від потреб користувачів інформації, яка визначена чинним законодавством, а також обліковою політикою підприємства.

Належне узагальнення інформації, облікова політика та відображення у звітності фінансових доходів та витрат має суттєве значення для підприємства, оскільки їх величина безпосередньо впливає на фінансові результати. У державах зі стабільною економічною ситуацією фінансові витрати зазвичай є низькими і займають незначну частку загальних витрат підприємств. Водночас в Україні, у зв'язку з високими кредитними ставками, волатильністю валютного курсу та обмеженим доступом до міжнародних фінансових ринків, фінансові витрати бізнесу можуть набувати суттєвих масштабів [10].

Проте, на думку науковців, діючі нормативні вимоги щодо розкриття інформації про фінансову діяльність не спонукають суб'єктів господарювання до приділення належної уваги прозорості та формуванню облікової політики. Менеджмент вітчизняних підприємств не усвідомлює наявність тісного зв'язку між результатами фінансової діяльності та формуванням оптимальної структури капіталу [11].

У дослідженні Battisti et al. доведено, що існує зв'язок між фінансовим левериджем, середньозваженою вартістю капіталу (Weighted Average Cost of Capital, WACC) та ринковою вартістю підприємства [5]. Високий рівень фінансових витрат може підвищити WACC і одночасно знизити ринкову цінність компанії. Дослідження Daulay and Heikal також демонструють, що фінансові витрати впливають на WACC, що, у свою чергу, визначає загальну вартість компанії [6].

Згідно з результатами Arhinful et al., високі фінансові витрати на обслуговування боргу можуть негативно вплинути на інвестиційну діяльність компанії, що знижує її конкурентоспроможність та погіршує позиції на ринку [7]. Крім того, науковці доводять наявність зв'язку між значними фінансовими витратами та операційною ефективністю підприємства через негативний вплив цих витрат на рентабельність [8].

Фінансові витрати становлять невіддільну складову діяльності підприємств, оскільки вони пов'язані із залученням капіталу для забезпечення операційної діяльності. Ця категорія включає витрати на обслуговування боргу, виплату відсотків за кредитами, банківські комісії та інші фінансові зобов'язання. Обліково-аналітичне забезпечення допомагає оптимізувати фінансові потоки, аналізувати ефективність використання позикових коштів, приймати обґрунтовані управлінські рішення тому формування облікової політики щодо фінансових витрат є важливою частиною системи управління підприємством.

Як було зазначено вище, визначення фінансових витрат міститься у декількох нормативних документах (Рис. 1).

<p>НП(С)БО 31 «Фінансові витрати»</p>	<p>НП(С)БО 16 «Витрати»</p>	<p>Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку фінансових витрат</p>
<p>Фінансові витрати - витрати на проценти та інші витрати підприємства, пов'язані із запозиченнями</p>	<p>До фінансових витрат відносяться: витрати на проценти (за користування кредитами отриманими, за облігаціями випущеними, за фінансовою орендою тощо) інші витрати підприємства, пов'язані із запозиченнями (крім фінансових витрат, які включаються до собівартості кваліфікаційних активів відповідно до НП(С)БО 31 "Фінансові витрати")</p>	<p>Для цілей бухгалтерського обліку фінансові витрати включають: відсотки за користування короткостроковими і довгостроковими позиками банків, банківським овердрафтом; відсотки за облігаціями випущеними, векселями виданими; дисконт за облігаціями, амортизацію інших знижок, пов'язаних із позиками; відсотки за фінансову оренду активів.</p>

Рис. 1. Визначення та складові фінансових витрат підприємства

Джерело: складено автором на основі [12; 13; 14]

Водночас окремого стандарту для фінансових витрат, як і для витрат в цілому, МСФЗ не передбачають, тому застосовуються інші стандарти, зокрема МСБО 23 «Витрати на позики» [15]. Основною метою даного стандарту є надання рекомендацій щодо порядку обліку витрат на позики, які включають відсотки за банківськими овердрафтами й позиками, фінансові витрати за фінансовою орендою, а також курсові різниці за позиками в іноземній валюті, у тому випадку, коли вони є коригуванням процентних витрат. Окрім МСБО 23, фінансові витрати регулюються й іншими стандартами, зокрема МСФЗ 16 «Оренда», МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка» та іншими, що ускладнює формування єдиного підходу до тлумачення та віднесення витрат до витрат фінансової діяльності [16].

Така неоднозначність зумовлює доцільність чіткого зазначення в обліковій політиці переліку тих витрат, які підприємство відносить до складу фінансових витрат. Особливо це стосується підприємств, які формують звітність за МСФЗ, та/або розкривають інформацію зовнішнім користувачам, які використовують МСФЗ (наприклад, вітчизняним та іноземним інвесторам, партнерам тощо). Суттєва увага до класифікації фінансових витрат є обґрунтованою, що підтверджується публікаціями Шари Є. Ю. [17], Демчини Д. [10]. На їх думку саме класифікація фінансових витрат дає змогу підприємствам ефективно

управляти грошовими потоками, які пов'язані із забезпеченням зобов'язань, залученням фінансування. У сучасній господарській практиці такі витрати класифікуються за кількома ключовими критеріями, включаючи джерела фінансування, види фінансових інструментів та характер витрат.

Методологічна рада з МСФЗ пропонує класифікувати фінансові витрати за такими ознаками [18]:

- витрати, пов'язані з обслуговуванням фінансування (відсотки за кредитами, зобов'язаннями);
- інші фінансові витрати, пов'язані з управлінням фінансовими ресурсами (комісії);
- витрати, які не є частиною капіталу, але мають фінансовий характер (наприклад, зобов'язання за довгостроковими резервами).

Зауважимо, що формування в обліковій політиці переліку витрат на основі їх класифікації, сприяє не лише однозначності тлумачення складу фінансових витрат, але й може використовуватися для деталізації інформації на рахунках бухгалтерського обліку. Тобто, для рахунку 95 «Фінансові витрати», який застосовується безпосередньо для обліку витрат на проценти та інших фінансових витрат підприємства, які пов'язані із позиками, обліковою політикою можна передбачити застосування декількох субрахунків другого, третього порядків, зумовлених специфікою фінансової діяльності (Рис. 2).

Рис. 2. Приклад деталізації субрахунків для обліку фінансових витрат та відображення в обліковій політиці
Джерело: розроблено авторами

Зауважимо, що така деталізація в обліковій політиці є доцільною та обґрунтованою, оскільки субрахунки застосовуються підприємствами з урахуванням їхніх потреб у сфері управління, контролю, аналізу та звітності. За необхідності, підприємства можуть розширювати систему рахунків бухгалтерського обліку шляхом запровадження додаткових субрахунків (рахунків другого або третього порядку), при цьому зберігаючи нумерацію субрахунків відповідно до встановленого законодавством Плану рахунків.

Оскільки підприємства на власний розсуд здійснюють організацію аналітичного обліку та встановлюють кореспонденцію рахунків, не передбачених чинною Інструкцією до Плану рахунків, це також доцільно обумовити в Наказі про облікову політику. Водночас необхідно дотримуватися вимог, визначених Інструкцією, положень національних стандартів бухгалтерського обліку, відповідних нормативно-правових актів, а також враховувати специфічні управлінські потреби суб'єкта господарювання. Такий підхід забезпечує адаптацію обліку фінансових витрат до індивідуальних особливостей підприємства.

Фінансові витрати підприємства, які пов'язані із позиками, повинні визнаватися та відображатися в системі бухгалтерського обліку на основі НП(С) БО 31 та Метод рекомендацій № 1300. За урахуванням вимог вказаних документів, фінансові витрати визнають витратами того звітного періоду, за який їх нарахували, тобто визнали зобов'язаннями [12; 14]. У випадку створення кваліфікаційного активу фінансові витрати підлягають капіталізації з подальшим включенням до собівартості такого активу.

Ці особливості також передбачають певні аспекти, які визначають облікову політику підприємства, зокрема стосовно визначення кваліфікаційного активу, критеріїв та порядку капіталізації фінансових витрат. Зауважимо, що в цьому випадку вирішальне значення має класифікація суб'єкта господарювання, визначена чинним законодавством, яка відповідно впливає на облікову політику певного суб'єкта. Тобто, фінансові витрати визнаються юридичними особами, які мають статус мікропідприємств, малих підприємств, непідприємницьких товариств або представництв іноземних суб'єктів господарювання, як витрати звітного

періоду, у якому вони були нараховані чи визнані зобов'язаннями. Водночас інші юридичні особи також визнають фінансові витрати витратами відповідного звітного періоду, за винятком тих витрат, які підлягають капіталізації відповідно до встановлених норм.

НП(С)БО 31 визначає, що кваліфікаційним активом є актив, який обов'язково потребує суттєвого часу для його створення та наводить приклади кваліфікаційних та некваліфікаційних активів [14]. Суттєвим, згідно з Методичними рекомендаціями № 1300, пропонується вважати час, який перевищує три місяці [12]. Водночас, оскільки підприємство може на власний розсуд визначити суттєвість щодо терміну створення активу, цей термін потрібно затвердити Наказом про облікову політику.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Дослідження підтверджує важливість формування чіткої облікової політики для управління фінансовими витратами, яка сприятиме покращенню формування фінансової звітності та забезпеченню економічної стійкості підприємства.

Запропоновано враховувати в обліковій політиці детальну класифікацію витрат, що дозволяє більш

точно відображати витрати, пов'язані із залученням капіталу та управлінням фінансовими потоками. Важливим аспектом облікової політики є деталізація субрахунків для відображення специфіки фінансових витрат, що сприяє підвищенню прозорості облікових процесів та спрощує аудит і аналіз звітності.

Фінансові витрати мають вплив на операційну, інвестиційну діяльність та кінцевий фінансовий результат підприємства, підкреслюючи важливість їх систематичного аналізу та оптимізації облікових методів, окреслених в обліковій політиці. Необхідно також адаптувати міжнародні стандарти, зокрема МСБО 23, для забезпечення відповідності фінансової звітності міжнародним вимогам, що включає зокрема уточнення критеріїв капіталізації витрат.

Подальші дослідження мають зосереджуватись на розробці рекомендацій для підприємств щодо мінімізації фінансових витрат та підвищення їхньої конкурентоспроможності шляхом удосконалення обліково-аналітичного забезпечення. Це сприятиме не лише фінансовій стабільності підприємств, а й покращенню їх позицій на ринку в умовах економічної невизначеності.

Література

1. Дмитренко А. Облікова політика як ключовий інструмент для досягнення фінансового успіху та стійкості підприємства. *Економіка і регіон*. 2024. № 4(95). С. 178–188. URL: <https://journals.nupp.edu.ua/eir/article/view/3624> (дата звернення: 27.01.2025).
2. Замлинський В. А., Волошина О. В., Степаненко С. В. Облікова політика і економічна безпека в системі управління підприємством. *Український журнал прикладної економіки та техніки*. 2024. Т. 9, № 1. С. 56–61. <https://doi.org/10.36887/2415-8453-2024-1-9>.
3. Годнюк І., Шевчук Н. Облікова політика та її вплив на діяльність підприємства в умовах воєнного стану. *Економічні горизонти*. 2023. № 2(24). С. 110–119. [https://doi.org/10.31499/2616-5236.2\(24\).2023.281235](https://doi.org/10.31499/2616-5236.2(24).2023.281235).
4. Чижевська Л. В., Поліщук І. Р., Сарган С. С. Облікова політика як інструмент управління фінансовими результатами підприємства. *Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу*. 2022. № 3 (53). С. 34–40. [http://dx.doi.org/10.26642/pbo-2022-3\(53\)-34-40](http://dx.doi.org/10.26642/pbo-2022-3(53)-34-40).
5. Battisti E., Bollani L., Miglietta N., Salvi A. The impact of leverage on the cost of capital and market value: *Evidence from Shari'ah-compliant firms*. *Management Research Review*. 2020. Vol. 43, No. 9. P. 1081–1096. <https://doi.org/10.1108/MRR-01-2019-0007>.
6. Daulay M. H. M., Heikal J. The Optimal WACC for companies in the sub sector industry of business support services sector. *Journal of Entrepreneurship, Management, and Industry*. 2024. Vol. 07, No. 04. P. 179–192. <https://doi.org/10.36782/jemi.v7i4.2541>.
7. Arhinful R., Mensah L., Amin H. I. M., Krah B. D., Osei Y. M. The influence of cost of debt, cost of equity and weighted average cost of capital on dividend policy decision: evidence from non-financial companies listed on the Frankfurt Stock Exchange. *Future Business Journal*. 2024. Vol. 10, article 99. <https://doi.org/10.1186/s43093-024-00384-8>.
8. Bhayani S. An empirical study on effect of financial leverage on firm's performance and valuation of selected pharmaceutical companies in India. 2024. URL: <https://ssrn.com/abstract=4908671> (дата звернення: 27.01.2025).
9. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»: затв. Наказом Міністерства фінансів України від 07.02.2013, № 73.
10. Фінансові витрати підприємства: види, аналіз і класифікація. *Business-Broker*. URL: <https://business-broker.com.ua/blog/finansovi-vytraty-pidpriemstva-vydy-analiz-i-klasyfikatsiia/> (дата звернення: 27.01.2025).
11. Школьник І., Дзюба В. Транспарентність фінансової діяльності корпоративних підприємств. *Економіка та суспільство*. 2023. № 55. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-55-36>.
12. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку фінансових витрат : Наказ Міністерства фінансів України від 01.11.2010, № 1300.
13. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Витрати» : Наказ Міністерства фінансів України від 31.12.1999, № 318.

14. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 31 «Фінансові витрати» : Наказ Міністерства фінансів України від 28.04.2006, № 415.
15. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 23 (МСБО 23) «Витрати на позики». [Редакція від 01.01.2012].
16. Поліщук А. Капіталізація фінансових витрат за НП(С)БО. *Головбух*. 2024. № 21. URL: <https://egolovbuh.expertus.com.ua/10015985> (дата звернення: 27.01.2025).
17. Шара Є. Ю. Особливості визнання фінансових витрат. *ЛОГОС*. 2020. № 7. <https://doi.org/10.36074/2663-4139.07.01>.
18. Fisher M. Primary Financial Statements: Definition of finance income/expenses. Staff Paper. IASB Agenda ref 21B. November 2017. URL: <https://www.ifrs.org/content/dam/ifrs/meetings/2017/november/iasb/primary-financial-statements/ap21b-def-of-finance-income-expenses.pdf> (дата звернення: 27.01.2025).

References

1. Dmytrenko, A. (2024). Accounting policy as a key tool for achieving financial success and sustainability of a business entity, *Ekonomika i Region*, (4(95)), pp. 178–188. Available at: <https://journals.nupp.edu.ua/eir/article/view/3624>.
2. Zamlinskyi, V., Voloshyna, O., and Stepanenko, S. (2024). Accounting policy and economic security in the enterprise management system, *Ukrainian Journal of Applied Economics and Technology*, 9(1), pp. 56–61. <https://doi.org/10.36887/2415-8453-2024-1-9>.
3. Godniuk, I. and Shevchuk, N. (2023). Accounting policy and its influence on the activities of enterprises in wartime conditions, *Economic Horizons*, (2(24)), pp. 110–119. [https://doi.org/10.31499/2616-5236.2\(24\).2023.281235](https://doi.org/10.31499/2616-5236.2(24).2023.281235).
4. Chyzhevska, L. V., Polishchuk, I. R., and Sarhan, S. S. (2022). Accounting policy as a tool for management of the financial results of the enterprise, *Problems of Theory and Methodology of Accounting, Control and Analysis*, (3(53)), pp. 34–40. [http://dx.doi.org/10.26642/pbo-2022-3\(53\)-34-40](http://dx.doi.org/10.26642/pbo-2022-3(53)-34-40).
5. Battisti, E., Bollani, L., Miglietta, N., and Salvi, A. (2020). The impact of leverage on the cost of capital and market value: Evidence from Sharī'ah-compliant firms, *Management Research Review*, 43(9), pp. 1081–1096. <https://doi.org/10.1108/MRR-01-2019-0007>.
6. Daulay, M. H. M. and Heikal, J. (2024). The Optimal WACC for companies in the sub-sector industry of business support services sector, *Journal of Entrepreneurship, Management, and Industry*, 7(4), pp. 179–192. <https://doi.org/10.36782/jemi.v7i4.2541>.
7. Arhinful, R., Mensah, L., Amin, H. I. M., Krah, B. D., and Osei, Y. M. (2024). The influence of cost of debt, cost of equity and weighted average cost of capital on dividend policy decision: Evidence from non-financial companies listed on the Frankfurt Stock Exchange, *Future Business Journal*, 10, article 99. <https://doi.org/10.1186/s43093-024-00384-8>.
8. Bhayani, S. (2018). An empirical study on effect of financial leverage on firm's performance and valuation of selected pharmaceutical companies in India. Available at: <https://ssrn.com/abstract=4908671>.
9. Ministerstvo finansiv Ukrainy [Ministry of Finance of Ukraine] (2013) Natsionalne polozhennia (standart) bukhgalterskoho obliku 1 'Zahalni vymohy do finansovoi zvitnosti' [National Accounting Standard 1 'General Requirements for Financial Statements']. Nakaz Ministerstva finansiv Ukrainy vid 07.02.2013, No. 73 [Order of the Ministry of Finance of Ukraine dated 07 February 2013, No. 73].
10. Business-Broker (n.d.) Finansovi vytraty pidprijemstva: vydy, analiz i klasyfikatsiia [Enterprise financial expenses: types, analysis, and classification]. Available at: <https://business-broker.com.ua/blog/finansovi-vytraty-pidprijemstva-vydy-analiz-i-klasyfikatsiia/>.
11. Shkolnyk, I. and Dziuba, V. (2023). Transparency of financial activities of corporate enterprises, *Economy and Society*, (55). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-55-36>.
12. Ministerstvo finansiv Ukrainy [Ministry of Finance of Ukraine] (2010) Metodychni rekomendatsii z bukhgalterskoho obliku finansovykh vytrat [Methodological recommendations on accounting for financial expenses]. Nakaz Ministerstva finansiv Ukrainy vid 01.11.2010, No. 1300 [Order of the Ministry of Finance of Ukraine dated 01 November 2010, No. 1300].
13. Ministerstvo finansiv Ukrainy [Ministry of Finance of Ukraine] (1999) Natsionalne polozhennia (standart) bukhgalterskoho obliku 16 'Vytraty' [National Accounting Standard 16 'Expenses']. Nakaz Ministerstva finansiv Ukrainy vid 31.12.1999, No. 318 [Order of the Ministry of Finance of Ukraine dated 31 December 1999, No. 318].
14. Ministerstvo finansiv Ukrainy [Ministry of Finance of Ukraine] (2006) Natsionalne polozhennia (standart) bukhgalterskoho obliku 31 'Finansovi vytraty' [National Accounting Standard 31 'Financial Expenses']. Nakaz Ministerstva finansiv Ukrainy vid 28.04.2006, No. 415 [Order of the Ministry of Finance of Ukraine dated 28 April 2006, No. 415].
15. IASB (2012) International Accounting Standard 23 (IAS 23) Borrowing Costs. [Edition from 01.01.2012].
16. Polishchuk, A. (2024) Kapitalizatsiia finansovykh vytrat za NP(S)BO [Capitalization of financial expenses under NAS], *Holovbukh*, (21). Available at: <https://egolovbuh.expertus.com.ua/10015985>.
17. Shara, E. Y. (2020). Features of recognition of financial costs, *International Scientific E-Journal Logos*, (7). <https://doi.org/10.36074/2663-4139.07.01>.
18. Fisher, M. (2017). Primary Financial Statements: Definition of finance income/expenses, *IASB Staff Paper*, Agenda ref 21B. Available at: <https://www.ifrs.org/content/dam/ifrs/meetings/2017/november/iasb/primary-financial-statements/ap21b-def-of-finance-income-expenses.pdf>.